

Og jeg er fuldt indforstået med det ønske, som blev rettet fra bl.a. fru Birte Rønn Hornbech om, at vi nu bruger sommeren til at gå lovforslaget tæt igennem, og at vi stiller op, som også fru Anne Baastrup ønskede det, til en teknisk gennemgang og bruger det til at sikre os, at i forbindelse med genfremsættelsen har alle Folketingets partier og medlemmer haft mulighed for at stifte bekendtskab med de konsekvenser, som lovforslaget medfører. Men endnu en gang: Tak for en positiv modtagelse her ved førstebehandlingen!

Hermed sluttede forhandlingen, og lovforslaget overgik derefter til anden behandling.

Afstemning

Første næstformand (Birte Weiss):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Retsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den sidste sag på dagsordenen var:

12) Første behandling af lovforslag nr. L 233: Forslag til lov om ændring af retsplejeloven og straffeloven. (Varetægtsfængsling i isolation, varetægtsfængsling under domsforhandlingen, vidnebeskyttelse, vidneudelukkelse for præster fra andre trossamfund, afhøringer i sager ved Højesteret samt klager over anklagemyndighedens sagsbehandling m.v.).

Af justitsministeren (Frank Jensen).
(Fremsat 21/4 99).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Dorte Bennedsen (S):

Det er jo ikke nogen hemmelighed, at Danmark i en årrække har været under kritik fra international side på grund af vores ret udbredte anvendelse af varetægtsfængsling i isolation, men retfærdigvis skal det da også nævnes, at kritikken og ikke mindst den debat, som den har af født herhjemme, har ført til et fald i anvendel-

sen af isolationsanbringelse, og kritikken har også været noget af baggrunden for, at Strafferetsplejeudvalget blev bedt om at se på problemet.

Det forslag, som ministeren nu har fremsat, hviler på den betænkning, som Strafferetsplejeudvalget afgav sidste år, men som det fremgår af bemærkningerne til forslaget, er det på en række punkter skærpet i forhold til betænkningen.

Socialdemokratiet erkender, at på trods af problemerne kan det være nødvendigt i visse sager at anvende isolation, hvis man skal sikre beviser og undgå påvirkning af vidner, men vi finder også, at det var nødvendigt med en præcisering og en skærpelse af forudsætningerne for at anvende isolation.

Vi er godt tilfredse med, at ministeren er gået nogle skridt videre end betænkningen, og det gælder ikke mindst det, at de helt unge nu kun kan isoleres i 2 uger ad gangen og maksimalt i 8 uger i alt uanset kriminalitetens art.

Af de hørings svar, vi har fået, fremgår det, at flere har givet udtryk for, at der bør være en absolut overgrænse for varigheden af isolationsanbringelse, og det er imødekommet for de unge og for kriminalitet med en strafferamme på under 6 år.

Når det drejer sig om de grove forbrydelser, altså dem, der har en strafferamme på mere end 6 år, bliver overgrænsen på 3 måneder, dog med en meget begrænset dispensationsmulighed, som kan anvendes i sager, som kræver efterforskning i udlandet, eller som er særskilt komplicerede.

Det kan vi tilslutte os, og det kan vi ikke mindst, når det drejer sig om efterforskning i udlandet, hvor dansk politi og anklagemyndighed ikke selv er herre over tidsforbruget. I sådanne tilfælde kan det være nødvendigt at forlænge perioden på de 3 måneder.

Men som en ekstra sikkerhed skal en sådan anmodning om dispensation forelægges for Rigsadvokaten, inden der rejses begæring i retten. Det vil være med til at sikre dels en ensartethed ude over landet, dels at forlængelse kun sker i sager, hvor det er tvungende nødvendigt.

Formålet med isolationsanbringelse er at sikre beviser og ikke at straffe, men alle undersøgelser viser, at isolation kan være overordentlig belastende, og derfor er det godt, at det nu af selve lovforslaget fremgår, at der skal fastsættes regler for behandlingen af isolationsfængslede, både hvad angår øget kontakt til personalet og